

Á jóansøku helt P. M. Dam hesa røðu :

Háttvirda fundarfólk!

Frægir hava sagt, at menniskjan verður borið í heim óspilt, ópin fyri góðum og óndum.

Sjálvandi er ættarbregði ein veruleiki, og grundlyndið er ymist í teim ymsu ættum og fólkasløgum. Men ættin verður kortini í høvuðsheitunum merkt sum vit fostra hana, sum hon andaliga og líkamsliga fær í beinini.

Hvat av góðum kunnu vit hvør sær so vera við at geva okkara uppvaksandi ættarliði, fólki okkara og landi?

Hetta má vera hin brennandi spurningurin hjá hvørjum av okkum.

Her er tað fyrimyndum, atburður tin og lívið hjá tær sjálvum, ið telur mest.

Tann fyrimynd, ið vit geva, er sum eitt rúnarband, ið heldur og togar í tey, vit liva ímillum.

Hvør av okkum hevur soleiðis okkara ábyrgd fyri, hvussu ættin, ið veksur upp, háttar sær og roynist?

Av øllum, ið vit bera við okkum, og sum ávirkar og merkir okkara meðmenniskju, er orðið á munni okkara hin drúgvasti dropin.

Orðið farið kunnu ikki sjey hestar steðga og enn minni taka aftur.

Farið av munni ger tað gott ella ónt.

Ber orð títt reinføri og eldhug fyri tí sanna og stóra við sær, kann tú, kanska uttan tú veitst av tí, vera við til at kveikja vøkstur og eldandi liv, har ið stirvni og hugsjónarloysi áðar ráddi.

Tað er eingin loyna, at foreldrin, faðir og móður, lívið í heiminum geva ta fyrimyndina, ið rinir mest við og er tann størsta formandi kraftin, sum tey ungu eru undir.

Ásannanin av hesum veruleika ger tað mikið áleikandi, at foreldrin til fullna kenna ábyrgd sína fyri ungdomsins siðastøðu, hansara sálarliga frískleika og lívskraft.

Skúlin er vorðin næstur heiminum tað staðið, sum børnini og ungdomurin fáa mestu ávirkanina av.

Hin besti skúli er tí ein høvuðsuppgáva hjá okkum og komandi ættarliðum. Og tað er eitt av tíðarinnar krøvum, at lærarar og foreldur, skúlin og heimið duga at finna í einum samarbeiði fyri at geva teirri ungu ættini tann kunnleika, tær hugsjónir og idealir, ið veita ta dyggastu barlast og siðastøðu, ið er treytin fyri einari sunnari og lívskraftigari ætt.

Einki er vakrari og meiri spennandi enn ein vakin, livandi, ágrýtin og hugsjónarríkur ungdomur. Men á hin bógvin er heldur einki vónleysari og meiri doyvandi enn har, ið dólskni, interessuloyssi og siðaloyssi ræður fólkinum, ungum sum gomlum. Tað er hetta siðaloyssi, dólskni og interessuloyssi, ið okkum er givið at týna.

Tað er tí um at gera hjá foreldrum, skúlanum og øllum góðum og virkandi kreftum at lata samarbeiði fyri at geva okkara børn og ungdomi ikki bara kunnleika, men eisini ríkar hugsjónir, høg mál og interessur vera hin lýsandi kyndilin í okkara framtíðarstremlan fyri teimum, ið koma at byggja á herðum okkara.

Tann lotan, ið tað cydnast tær at kynda eld í unglingsins sál fyri

einari hngsjón, einum góðum máli, er fallið tær í lut at inna eitt eydnuverk, tí tá hevur tú givið unglinginum lykilin til skapandi verk, til liv við vøstri til gagn og eydnu fyri ikki bara hann sjálvan, men eisini fyri síni meðmenniskju, fyri land sitt og fólk.

Tað er tí ikki bara trupulleiki at vera foreldur og annar tænar i ungdomsins urtagarði, men tað kann vera, um vit skilja okkara skyldu og uppgávu, hitt ríkasta, ið kann falla okkum í lut. Tað, at skapa, at vera við at evna til og loysa út skapandi kreftir og vera við at skapa eina hoga siðastøðu í landi okkara ber í sær ríkidømi og ein feril av teirri samljóðskenslu millum liv og mál, tað samljóð, ið vit ell stremba eftir.

Hjá okkum hevur tikið seg upp ein felagsandi um mál, ið á ymskian hátt hava hugtikið ungdomin.

Hetta er gleðiligt, og tað er skylda okkara at dugna ungdominum av øllum alvi í hesum fori, so felagslívið av sonnum kann verða honum at gagni og til menningar.

Her er talan um ein lívstátt, ið hevur rót í gomlu siði.

Teir gomlu vóru hugtíknir av at kappast í brøðum og roysnir at gera í báti sum á leikvøllum.

Hesin bragdarhugur teirra gomlu skapti eisini kvæði, tættir og ofta eina andaliga glíming, ið er frásøgd frá manni til mann og seinri skrivandi á blað, og sum í dag lýsir í okkara ótømliga skatti av kvæðum, tættum, orðtøkum, søgnum og fyndarorðum.

Í hesum skuldu vit ikki staðið aftari enn teir gomlu, tí ikki er ungdomsins bragdarhugur í kapping og fimleiksiðkan fullfloygdur, fyrr enn hann eisini er tikin av brogd og glíming at iðka í andans heimi eins og hjá teimum gomlu.

Summarið fer nú frá stevnu til stevnu, og frægdarljóð dynja um fjøll, heiðar, fløtur og firðir.

Fólk hittast úr øllum ættum.

Teir gomlu fegnast við bragðið í ungdominum og minnast saman við kenningum gamlar gøtur, egnan ungdom, og hin farna tíðin verður aftur á floti millum vinir og ber seg í fagrasta dæmi og skúgvur fyri eina lotu árinu og elli afturum, og tað konst okkum sum ell eru ung og merkt av ungdomsins ljósu vønum.

Men vandi er í allari vælferð.

Tann vandi er við hesum kappingarstevnum — og tað er beint at siga tað — at leikirnir, ið bera sigur og tap við sær kunnu skapa sinnismun og skapa kurlar, ið kortini eru meiri spakir enn kundi henda hjá teimum gomlu.

Men henda vansa eru vit ell samd um at basa við at skapa tað háberislyndi í allan okkara ítrótt og alla stevnu-kapping, at tað skal ikki verða tikið minni háberisligt at duga at tapa, sum at hava ment seg til at bera av monnum á leikvøllum, á báti ella í aðrari kapping. Ymsir á og ymsir undir — tað eru treytirnar, og tað er gott, at so er. Harí liggur spenningin og eggjarin til brøgd at iðka.

Hugi ikki, at eg gangi nokrum ov nær, tá ið eg sigi, at fimleiks- og ítróttarhugurin hevur ongastáðni her á landi átt fastari støðu enn á hesum plássi.

Fagnaðurin og fróin eru tí stór hjá fólki her yvir vitjan av vinum, kenningum, ítróttarfólki og øllum stevnu-fólkinum, og tað er mær nikið frægd egna vegna og vegna

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREYT TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARARBEIDI

TELF. 1820

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Kriggstrygging . . . telf. 1086
Føroya Brunatrygging . . . telf. 1089

Føroya Sjóvátrygging . . . telf. 1086
Føroya Vanlukutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs
bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egna trygging

Føroya Bjór

OL- og MINERALVATNSVIRKI

Føroya
Pilsnar
Ekta
Maltöl.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jorðber limonada
Vanille limonada
Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

FÆRØSK MARGARINÉ

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINN PRODUKT

Setið lýsing tygara í SOSIALIN

elt plássið at bjóða øllum, ið hava gjørt okkum ta gleði og tann heiður at vera komin á hesa jóansøku-stevnu, at vera hjartaliga vælkomn.

Vær tøkum hendur saman til skemtun og leik, gaman og álvara og lata á hesum stevnu-døgum dagsins meði renna av okkum.

Í fjor mistu javnaðarmenn í Danmark 56 nevndarlímur í fakfelagunum og vunu bert 26. Tapið var sostatt 30 límur. Í ár hava teir vundið 63 og mist 2. Sostatt er veruligi vinningurin 61 límur. Orsøkin til missirnar í fjor var tann, at javnaðarstjórnin noyddist at steðga hinum mikla verkfallinum við lóg Hetta vunu kommunistar uppá, men nú hava teir í ár mist tvífalt so nógv afturimóti.